Beantwoording technische vragen beeldvormende bijeenkomst 14 oktober 2026 – Belastingverordeningen 2027

I Technische vragen gesteld tijdens de beeldvormende bijeenkomst

Er zijn geen openstaande technische vragen die n.a.v. de beeldvormende bijenkomst van 14 oktober nog schriftelijk beantwoord dienen te worden.

II Technische vragen ontvangen na de beeldvormende bijeenkomst

Mirjam Bemelmans (WN)

Vraag 1
Verordening zuiveringsheffing ’27: De huidige heffingssystematiek richt zich voornamelijk op zuurstofverbruik en een specifieke groep metalen. Alle relevante persistente en toxische stoffen worden niet in beeld gebracht. Het format ligt nog bij de unie.
Wat en volgens welke systematiek mag het waterschap aan (in)directe lozers van afvalwater in rekening brengen, wat is het (huidige) juridisch kader? Wordt er al gewerkt aan een toekomstig juridisch kader?
Daarbij denkend aan de onderstaande groepen.
1. PFAS groepen, overige ZZS zeer zorgwekkende stoffen
2. Medicijnresten, hormoonverstorende stoffen en relevante bestrijdingsmiddelen
3. Aanvullende metalen en andere verontreinigende stoffen

Antwoord
De grondslag en heffingsmaatstaf zijn geregeld in artikel 3 van de verordening 2027. Hierin zijn geen van bovengenoemde groepen opgenomen. Dat komt omdat we kiezen voor een aanpak bij de bron, geen stoffen in het water, zodat het water niet gezuiverd hoeft te worden en er dus geen heffing noodzakelijk is. Omdat de bovengenoemde groepen niet zijn opgenomen in de verordening, kunnen ze niet aan de heffing worden onderworpen. Het voornemen is om het influentbeleid te herzien en door te ontwikkelen, met als doel om schadelijke stoffen eerder in de keten aan te pakken, en zo de instroom daarvan naar de RWZIs te beperken. Het influentbeleid wordt daarmee een belangrijk instrument voor bronaanpak.

We volgen de ontwikkelingen van het format van de Unie en beoordelen wat de impact daarvan voor onze verordening wordt.

Waarom geen PFAS in de zuiveringsheffing ?
Onderzoek van STOWA toont aan dat rioolwaterzuiveringsinstallaties (rwzi's) PFAS met de huidige biologische technieken niet uit het water kunnen filteren. Soms stijgt de PFAS-concentratie in het effluent zelfs doordat zogeheten 'precursors' (voorlopercellen) tijdens het zuiveringsproces afbreken tot stabiele PFAS-varianten. Vanwege de ZZS-classificatie geldt er een strikte minimalisatieplicht, dus een aanpak bij de bron en niet bij de behandeling. Omdat de nadruk dus ligt op weigeren of beperken van lozing, kan het waterschap de lozing van PFAS niet simpelweg 'afkopen' met een heffing.

In de basis geldt voor medicijnresten en nutriënten hetzelfde, met die aanvulling dat door de herziening van de Europese Richtlijn stedelijk afvalwater waterschappen verplicht worden om de rwzi's uit te breiden met een vierde zuiveringstrap. Dit is een aanvullende, geavanceerde technologie (zoals ozonbehandeling, actieve kool of membraanfiltratie) die specifiek is ontworpen om microverontreinigingen zoals medicijnresten voor minstens 80% te

verwijderen. Deze installaties kosten enorm veel geld. Als dit volledig via de reguliere Zuiveringsverordening (en dus de zuiveringsheffing) wordt gefinancierd, stijgt de waterschapsbelasting voor burgers fors. De Unie van Waterschappen en Europese regelgeving zetten daarom in op een UPV-systeem. Dit betekent dat de farmaceutische industrie (de producenten van de medicijnen) moet gaan meebetalen aan de extra zuiveringskosten, in plaats van dat de rekening volledig bij de burger (middels de reguliere verordening) neergelegd wordt.